

КАШФИЙ ТЕРМИЗИЙНИНГ “МАНОҚИБИ МУРТАЗОВИЙ” АСАРИ ПОЭТИК ХОССАЛАРИ

Алиев Шокир

Термиз давлат университети таянч докторанти

ПОЭТИЧЕСКИЕ СВОЙСТВА

ПРОИЗВЕДЕНИЯ КАШФИ ТЕРМИЗИ «МАНОҚИБИ МУРТАЗОВИ»

Алиев Шокир

Докторант Термезского государственного университета

POETIC PROPERTIES OF THE WORK OF DISCOVERY TERMIZI “MANOKIBI MURTAZOVI”

Aliev Shokir

Doctoral student of Termez State University

Тел: +998 99 421 32 90

e-mail: shokiraliyev@mail.ru

Orcid: 0009-0006-0720-3873

Аннотация. Ушбу мақолада шоир ва мутафаккир Кафший Термизийнинг илмий фаолияти борасида фикр-мулоҳазалар келтирилган. Шунингдек, унинг “Маноқиби Муртазавий” асари адабий нуқтаи назардан таҳлил қилинган.

Калит сўзлар: Кафший Термизий, “Маноқиби Муртазавий”, адабиёт, дин, ақида, шоир.

Аннотация. В данной статье содержатся комментарии к научной деятельности поэта и мыслителя Кафши Термизи. Также с литературной точки зрения анализируется его произведение «Маноқиби Муртазави».

Ключевые слова: Кафши Термизи, «Маноқиби Муртазави», литература, религия, вера, поэт.

Abstract. This article contains comments on the scientific work of the poet and thinker Kashfi Termizi. Also, from a literary point of view, his work “Manokibi Murtazavi” is analyzed.

Key words: Kashfi Termizi, "Manokibi Murtazavi", literature, religion, faith, poet.

КИРИШ (ВВЕДЕНИЕ / INTRODUCTION).

Мұхаммад Солих Кафший Термизийнинг ижоди баъзи шоирлардан фарқли ўлароқ кўплаб соҳаларни қамраб олганини таъкидлаш жоиз. Бу борада Кафшийшунос олим Куруший Мансур “Маноқиби Муртазавий” асарининг муқаддима кисмida қуйидагиларни айтиб ўтган. “Юзи нурли, олий даражалар соҳиби, диний ва дунёвий илмларда белазир, каромат ва ғаройиб ишлар билан машхур эди. Тариқат хирқасини Шоҳ Нематулоҳ Валийдан олганди. Қодирия тариқатига мурид бўлганди. Бошқа тариқатлардан ҳам санадли устозлар орқали ижоза олганди. Сукр, шавқу завқ ҳолатида “обдор” (мазмуни баланд) ва “дақоик” (дикқатга сазовор) шеърлар ёзарди”. [3] Бу фикрни Ғулом

Суур ҳам ўзининг “Хазинатул асфиё” асарида келтирганини кўриш мумкин.

АДАБИЁТЛАР ТАҲЛИЛИ ВА МЕТОД (ЛИТЕРАТУРА И МЕТОД / MATERIALS AND METHODS).

Эътибор берадиган бўлсак, Кафшийнинг ҳаёт тарзи, ижодий фаолияти, индивидуал характери, шеърлари тавсифи ҳақида аниқ маълумотни бериб ўтган. Ижодкорнинг рухияти ва шахсий хислатлари шеърлари ва ёзган асарларига таъсир кўрсатмай қолиши имконсиз. Дастрлаб, Кафшийнинг характери ва ижодий ёндашувини билмасдан унинг асарларига баҳо бериш ва мазмуни ҳақида гапириш илмий этиканинг принципига тўғри келмайди назаримизда. Бинобарин, мутафаккирнинг ҳаёти ва ижодий ёндашувини баён қилганимиздан сўнг Кафшийнинг асарлари

маъно-мазмуни, бадиияти ва услубий хоссаларига тўхталишни жоиз деб топдик. Ушбу мавзуда шоирнинг девонидан ташқари тасаввуф ва бошқа фан соҳалари бўйича ёзилган асарлари хақида илмий мулоҳаза юритилади. “Маноқиби Муртазовий” асарининг тили равонлиги, мавзуларнинг тизимли тартиб билан баён этилганлиги, муаллиф ҳар бир фикрини Қуръон оятлари, ҳадиси шариф, олимлар қавли билан шарҳ беришга интилган. Муаллиф асарни наср ва назм услубида ёзиб, кўплаб ўринларда мавзунинг ҳиссий таъсирчанлигини ошириш учун назмдан фойдаланган. Шуни айтиб ўтиш лозимки, Кашфий “Маноқиб” асаридаги асосий маълумотлар “Саҳиҳи Бухори”, “Муснади Абу Довуд”, “Сунан Термизий”, “Аворифул маориф”и Шихобуддин Суҳравардий, “Малфузот”и Хожа Абдуллоҳ Ансорий, “Муснади Аҳмад ибн Ҳанбал”, “Саҳиҳи Муслим”, “Мишкотул Масобих”и Валиюддин Табрезий, “Маноқиб”и Ҳатиб, “Фаслул хитоб”и Хожа Муҳаммад Порсо, “Тафсири Ҳофизий”, “Тафсир”и Али ибн Иброҳим, “Мавоҳиби Алия”и Ҳусайн Воиз Кошифий, “Бахрул маноқиб”и Мурдавайҳ ва отаси – Мушкин Қалам Васфийдан кўплаб мисоллар келтиради. Бундан келиб чиқадики, мутафаккир “Маноқиб” асарида “дарж”, “иқтибос” санъатидан моҳирона фойдаланиб, шахсий кечинмаларни салафи солиҳ олимларнинг фактлари асосида тўлдиради.

МУҲОКАМА(ОБСУЖДЕНИЕ/DISCUSSION)
Атоулоҳ Ҳусайнин фикрича, иқтибос оят ва ҳадисларни тўғридан тўғри, яъни уларнинг оят ва ҳадис эканлигига ишора қилинмаган ҳолда келтириш лозим. Иқтибос икки хил бўлади. 1. Оят ёки ҳадисда айнан келтирилган иқтибос “дарж” дейилади. 2. Агар оят ва ҳадиснинг таржимаси ёки мазмуни келтирилса, бундай иқтибосни Доий Жавод “ҳалл” усули деб атайди [1]. Кашфий адабий меросида ҳар икки усул иқтибоси, яъни дарж ва ҳалл ҳам мавжуд.

Кашфий “Маноқиб” асарида 50 дан ортиқ диний-маърифий, илмий-фалсафий, тарихий ва адабий манбалар орқали ўз фикр мулоҳазаларини бойитади. Энг кўп фойданилган асарлари Жалолиддин Румийнинг “Маснавий маънавий”, “Девони кабир”, Саъдийнинг “Куллиёт”и, Шоҳқосми Анворнинг “Девон”и, Фаридуддин Атторнинг “Куллиёт”и, Саноий Газнавийнинг “Хадикатул ҳақиқа” ва “Девон”и, Низомий

Ганжавийнинг “Махзанул асрор” достони, Амир Ҳусрав Деҳлавийнинг “Куллиёт”и каби бир қанча назмий асарлар шоир ижодида фойдаланилган.

Тасаввуф йўналиши бўйича ёзилган Мовароуннаҳрлик мутасаввиғ олимларнинг асарларидан Абу Бакр Калободийннинг “ат-Таъарруф ли мазҳабит тасаввуф”, Мустамлий Бухорийнинг Калобдий асарига ёзган “Шарҳи ат-Таъарруф ли мазҳабит тасаввуф” каби тасаввуф назариясининг она асарлари ўрин олган.

Мовароуннаҳрлик муҳаддис олимларнанг асарларидан “Саҳиҳ Бухорий”, “Сунан Термизий”, “Сунани Насоий” ва хуросонликлардан “Сунани ибн Можа”, “Саҳиҳи Муслим”, “Сунани Абу Довуд” каби ноёб манбалардан фойланганини кўриш мумкин.

Шунингдек, отаси Сайид Абдуллоҳ Мушкин қалам Термизийнинг бой меросидан “Маноқиб”да кўплаб мисоллар келтиради. Асада отасидан қачон иқтибос келтирса “ли волидий” (Отамдан) деб бошлайди:
*Баҳсу жадал пеш маёвар ба кас,
Баҳс куни, саҳл шавий ҳамчу хас. [3]*

Мазмuni: Ҳеч ким билан баҳс қилиб худа-бехуда тортишмагин, агар тортишсанг, худди сув устидаги хас-хашак каби қадринг оз бўлиб қолади.

Юқорида биз таъкидлаганимиздек, Кашфий Термизий саййидлар хонадонидан бўлган. Бунинг бир мисоли сифатида Жалолиддин Румий “Маснавий” асарида келган ҳазрат Али билан боғлиқ тарихий воқеани келтирдик. Энди ушбу воқеанинг баёни бошқа Термизий мутасаввиғлар асарида борлигини текширганимизда асли Термизлик саййидлардан бўлган мутафаккир, Жалолиддин Румийнинг устози – Сайид Бурҳониддин Термизий “Маориф” асарининг дастлабки фаслларида келтиргани Кашфийнинг ушбу асари нечоғли мухим манба бўлганидан далолат беради. Сайид Бурҳониддин Термизий ушбу воқеани шундай тасвирлайди:

Ҳазрати Али розияллоҳу анҳу майдонда эди, бир бошқа дин вакили у кишига ҳужум қилди. Али розияллоҳу анхунинг юзига туфлади, тупукдан унинг муборак юзи тўлди. Шу ҳолда Али розияллоҳу анҳу қиличини ташлади. Ён атрофдаги одамларнинг овози кўтарили:

“Эй мўминларнинг халифаси! Бу қилич Аллоҳнинг қиличи эмасми? Бу қилич Аллоҳнинг Зулфиқори эмасми? Бу эса Аллоҳнинг душмани эмасми? У гарчи сенга ботиллик ва жаҳл билан ҳамла килган бўлса ҳам, нега шундай ҳаракат қилдинг? Агар ўзингни ҳимоя қилмаганингда у шундай муомала қиласиди? Сен нега Ҳақ қиличини ерга ташладинг?” – деб айтишардилар. Али розияллоҳу анху эса:

– Ҳа, тўғри айтапсизлар, бу қилич Аллоҳнинг қиличидир. Аллоҳнинг зулфиқоридир. Душман билан жанг қилиш эса Аллоҳнинг амридир, фақат у менинг юзимга тупурганида нафсим жунбишга келди. Аллоҳнинг қиличи нафсим ва жаҳлим билан бирлашди. Шу ҳолда бошқа дин вакили киши бармоғини кўтариб: “Менга иймонни арза қил”, – деди ва шу сабаб билан унинг кабиласидан ўн саккиз киши мусулмон бўлишди [4].

Демак бу далил шуни исботлайдики, Термизий саййидлар аҳли байтга бўлган эҳтиром бошқача бўлган. Кафий эса ҳар бир воқеа китобхонга манзур бўлиши учун бошқа шоирларнинг шеърлари билан бирга ўз ижодидан ҳам намуна келтириб, асарнинг хиссий таъсиранлигни оширади. Ўз ижодий меросидан қачон назмий парча келтирса “ли муаллифихи” (муаллифдан) деб бошлайди: Бир айтадики, ким бу каби таснифларни кўп этган бўлса, бу каби асар ёзиш машаққат эмас, - дейди:

*Ҳар ки кардаст борҳо масниф,
Нест душвор пеши таълиф. [3]*

Кафий бу асарни шиаликни тарғиб қилиш, ёки қанақадир нотўғри эътиқодни талқин қилишдан йироқ бўлган, балки салаф шоирлар каби анъанавийликка таяниб, улуғ бир зотни тавсифига бағишлаб, адабий-тарихий, диний мазмундаги асарни таълиф этади.

*То жон ба тан аст, роҳи Ҳайдар пўјам,
То чашм ба сар, роҳи Ҳайдар жсўям. [3]*

Мазмуни: Токи жон бор экан, Али (р.а.)нинг ўйлига эргашаман, токи кўз бор экан, бу улуғ зотнинг ўйлига интиламан.

Кафий ушбу байт орқали дил изҳорини очик ойдин баён этган. Шоир учун аҳли байтни севиши, улуғ бир иш эканлигини асарларида доимо тақрорлаб ўтади. “Маноқиби Муртазовий” асари бошқа асарларидан фарқли жиҳати шундаки, бу

асар тўлиқ аҳли байт ҳаёти, сийрати, суратига бағишиланган тарихий ва адабий асардир.

ХУЛОСА(ЗАКЛЮЧЕНИЕ/CONCLUSION).

Хулоса қилиб айтиш мумкинки, Кафий ушбу асари орқали башариятнинг энг афзали ва ақмали бўлмиш – Пайғамбаримиз Муҳаммад (с.а.в.)нинг жияни Али ибн Абу Толиб (р.а.), кизи Фотима Захро (р.а.), неваралари Ҳасан ва Ҳусайн (р.а.)ларнинг ибратга бой ҳаётини Қуръон карим оятлари, Ҳадиси шариф намуналари, муҳаддислар қавли, мутасаввиф зотлар асарлари ва салаф шоирлар ижоди билан асослантириб, ўзини дил изҳорлари билан биргаликда назму насрда баён этади. Кафий Термизий ўз асарлари билан нафақат форс шеъриятининг Ҳиндистон адабий мактабига кириб борди, балки ўз илмий салоҳияти ва сўфиёна руҳдаги асарлари орқали Термизий мутасаввиф зотларнинг бой меросини Ҳиндистонгача ёйиши. “Маноқиб Муртазовий” асари гарчи тарихий-диний мазмунда ёзилган бўлса-да, бироқ унинг адабий аҳамияти шундаки, шоир ҳар бир насрый ва назмий баёнларни лафзий ва маънавий санъатлари билан бойитиб, асарнинг таъсиранлигини ошириш мақсадида жозибали тасвирлардан фойдаланиб, тасаввуфий мотивлардан моҳирона мисол келтиради. “Маноқиби Муртазовий” асари нафақат адабий асар, балки тарихий шахслар маноқибини ёритиб, комил инсон ахлоқни тараннум этувчи, ёшларни ватанпарварлик ва маърифатпарварликка тарғиб этувчи ахлоқий мазмундаги асарлар сирасига киради.

АДАБИЁТЛАР РЎЙХАТИ (ИСПОЛЬЗОВАННАЯ ЛИТЕРАТУРА / REFERENCES)

1. Исҳоқов Ё. Сўз санъатининг санъатлиги. – Т.: “O’zbekiston”, 2014. – Б. 57-58.
2. Муҳаммад Солиҳ Кафий Термизий. Девон. Ҳиндистон Девон кутубхонасининг 456 рақамли нусхаси.
3. Муҳаммад Солиҳ Кафий Термизий. Маноқиби Муртазовий /бо тасҳехи Куруши Мансур. – Техрон: Интишороти Равзана, 1923.
4. Саййид Бурҳониддин Термизий. Маориф/таржимон, сўзбоши ва изоҳлар муаллифи К. Жамаҳматов. – Термиз: Китоб нашр, 2024.